

[Fibiger.]

man må sørge for at holde omkostningerne så langt nede som muligt.

Alfred Jørgensen: Når jeg har bedt om ordet ved anden behandling af forslag til lov om jordfordeling mellem landejendomme, er det, fordi jeg ikke har haft lejlighed til at følge udvalgets arbejde og derved få svar på spørgsmål, jeg tidligere har stillet. Ved lovforslagets første behandling udtalte jeg betænkelighed ved bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 3, hvorefter den andel, med hvilken en lodsejer kan forpligtes til at gå med i en jordfordelingsplan, forhøjes fra 15 til 25 pct. af hans ejendom. De bemærkninger, som den højtærede landbrugsminister fremsatte i den anledning, og den enighed, der er opnået i udvalget på dette punkt, tager jeg imidlertid til efterretning.

Dernæst udtalte jeg min betænkelighed ved de omkostninger, der vil følge med lovens praktisering, og jeg stillede herunder den højtærede landbrugsminister et spørgsmål, som jeg bad om at få besvaret ved anden behandling. Jeg skal tillade mig at gentage dette spørgsmål. Det drejer sig om lovforslagets § 10, stk. 3, der handler om byggelån, der kan ydes efter forslaget. Disse lån forrentes efter forslaget med 4 pct., og $\frac{2}{5}$ af lånets beløb kan ydes rentefrit. Her er det, jeg til vurdering af lovforslagets økonomiske konsekvenser vil spørge den højtærede landbrugsminister, om det hidtil har været praksis at yde de $\frac{2}{5}$ af lånet rentefrit eller det kun har været praktiseret i undtagelsestilfælde. Hvis dette sidste er tilfældet, kan man jo tillægge det mindre betydning, men hvis det er reglen, at de $\frac{2}{5}$ af lånet ydes rentefrit, vil det som tidligere nævnt bringe den effektive rente ned på 2,4 pct. Når hertil kommer den nye bestemmelse i § 10, stk. 4, hvorefter $\frac{1}{5}$ af lånet kan ydes som rent tilskud, vil den effektive rente i dette tilfælde bringes helt ned på 1,9 pct.

Med hensyn til lovforslagets almindelige tendens, der tager sigte på en rationalisering og bedre udnyttelse af landets jord, kan jeg tilsige mit partis velvilje og støtte.

Landbrugsministeren (Smørum): Ved lovforslagets første behandling blev der rejst

forskellige spørgsmål, som jeg gerne vil knytte nogle bemærkninger til.

Det ærede medlem hr. Fuglsang bad mig om at oplyse, hvor meget jordfordelingsarbejdet koster staten, f. eks. pr. omlagt hektar. Jeg kan oplyse, at de 111 planer, der i tiden fra 1. januar 1950 til 21. januar 1955 er godkendt af jordfordelingskommissionerne, kan anslås til at omfatte ca. 11 000 ha. Omkostningerne til landinspektør- og sagførerbistand samt gebyrer til det sønderjyske matrikelvæsen har andraget gennemsnitlig 90 kr. pr. ha omlagt jord. Hertil kommer, som jeg gjorde opmærksom på i udvalget, udgifterne til jordfordelingskommissionernes og jordfordelingssekretariatets administration.

Det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen var inde på spørgsmålet om praksis med hensyn til inddrivelse af tilskud til landinspektør- og sagføreromkostninger. Herom kan jeg oplyse følgende.

I sager, der berigtiges ved jordfordelingssekretariatets foranstaltning, benytter sekretariatet i et vist omfang bistand af lokale sagførere og landinspektører og betaler de dermed forbundne omkostninger. I de mindre jordfordelingssager, der berigtiges ved parternes foranstaltning, men hvor matrikelmyndighederne anmodes om at attestere jordfordelingens hensigtsmæssighed, således at der opnås stempel- og gebyrfrihed for de nødvendige dokumenter, søges hyppigt om tilskud til sagfører- eller landinspektørbistand. Kan matrikelmyndighederne attestere, at jordomlægningerne har jordfordelmæssig værdi, ydes som regel tilskud svarende til 50 pct. af landinspektørudgifterne, medens der ikke ydes tilskud til sagførerbistand. Der er således ikke, som det ærede medlem var inde på, tale om, at disse tilskud kun anvendes til lodsejere, for hvem fordelene ved jordfordelingen kan synes tvivlsomme.

Det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen spurgte endvidere, hvad meningen var med ordvalget i forslaget § 8, stk. 7, der omhandler tilskud til særlige foranstaltninger, der undtagelsesvis er påkrævet til gennemførelse af en hensigtsmæssig jordfordelingsplan i tilfælde, hvor ombytningsværdien har måttet ansættes uden hensyntagen til særlige forhold. Den ombytningsværdi, der her er tale